

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/279/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110237661
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5110237661.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: J. Q. B., nar. XX.X.XXXX, bytom T. 25XX/X, K. N. V., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske Námestie 2, Žilina, proti odporcom: v rade 1/: V. V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom P. W. XXXX/XX, D., v rade X/: V. Z. s.r.o., so sídlom P. W. XXXX/XX, D., J.: XX XXX XXX, právne zastúpení: Advokátska kancelária Kadura a spol., ul. Republiky č. 16, o návrhu navrhovateľa o zaplatenie náhrady škody a ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 12.000 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 1.846,53 Eur, trovy konania vo výške 3.359 Eur, všetko na účet navrhovateľa J. Q. B. vedený vo VÚB a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárii Mrázovský & partners, s.r.o., vo výške 1.780,24 Eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti ohľadom nemajetkovej ujmy súd návrh navrhovateľa zamietal.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia jednak náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená z titulu predchádzajúcich konaní na tunajšom súde, terajšieho konania v celkovej výške 1.846,53 Eur za znalecké posudky a ďalšie. Zároveň žiadal uhradiť aj nemajetkovú ujmu v celkovej výške 50.000 Eur. Svoj návrh zdôvodnil tým, že jeho manželka pri návšteve odporcu v rade 1/, 2/ opísala u navrhovateľa chorobné zmeny a prejavy psychického rázu. Tieto potom následne vyhodnotil odporca ako závažné. Vyhotoval lekárske potvrdenie, na základe ktorého údajne mal trpieť psychotickou poruchou akútnou, pod vplyvom ktorej môže byť nebezpečný pre seba a svoje okolie. Odporučil jeho hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení v Bytčici.

Podľa jeho názoru odporca v rade 1/, 2/ nepostupoval v súlade s lekárskou etikou a so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Toto potvrdenie jeho manželka použila pred viacerými štátnymi orgánmi, a to najmä pred Okresným súdom Žilina pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia ohľadne úpravy styku s maloletými deťmi B. a Q..

Ďalej toto lekárske potvrdenie V. Z. použila v materskej škole, ktorú navštevovala dcéra B. a na ÚPSVaR v Žiline. Ďalej ho použila v Krízovom centre N., kde na základe tohto lekárskeho potvrdenia informovala o jeho psychickej poruche s tým, že je pre okolie nebezpečný.

Vydaním tohto lekárskeho potvrdenia bolo zasiahnuté do jeho integrity a bola zasiahnutá jeho osobnosť pred štátnymi orgánmi. Pretože bola jeho osobnosť ponížená, bolo zasiahnuté do jeho práv v spojení s právom na ochranu jeho osobnosti a dobrého mena a povesti bezúhonného, čestného človeka, žiadal nemajetkovú ujmu od odporcu vo výške 50.000 Eur.

Ďalej žiadal náhradu škody v celkovej výške 1.846,53 Eur a to za to, aby očistil svoje meno pred takýmto nepravdivým lekárskeým potvrdením. Jednalo sa právnu pomoc u Q.. V. W. v celkovej výške 356 Eur, ďalej žiadal 307,52 Eur za náklady za vyhotovenie znaleckého posudku, náklady na právnu pomoc advokátskej kancelárie Q.. V. a spol., v celkovej výške 833 Eur a 40 Eur žiadal za konzultáciu v psychologickej poradni ohľadom stavu svojej dcéry. Napokon žiadal uhradiť aj sumu 11,21 Eur za dohodu o urovaní, ktorú spísal pred štátnym notárom.

Svoj návrh v podstate, ako je to už vyššie konštatované, zdôvodnil tým, že lekárska správa bola vystavená, ako nezodpovedajúca pravde o jeho zdravotnom stave. Tento dôkaz závažným spôsobom ovplyvnil posudzovanie jeho osoby ako navrhovateľa. V tom čase sa viedlo súdne konanie, ako otca maloletých detí vo vzťahu k jeho psychickej zdravotnej spôsobilosti a sociálnej bezúhonnosti vykonávať bezkonfliktne a zodpovedne jeho rodičovské práva k mal. deťom. Na základe takto vystavenej správy nemohol vídať dlhšiu dobu svoje deti, jeho manželka mala mať z neho strach, odsťahovala sa zo spoločnej domácnosti. Dlhodobá stresová situácia u neho vyústila do závažného onkologického ochorenia, na ktoré sa v súčasnosti lieči.

Odporca v rade 1/, 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že skutočne dňa 7.10.2008 ho navštívila manželka navrhovateľa. Popísala mu správanie svojho manžela a uviedla, že má obavu o svoj život. Bola rozrušená, mala strach a uviedla, že manžel sa jej vyhrážal zabitím a následne svojou samovraždou. Na základe tohto popisu vystavil lekársku správu. V tejto žiadal na základe objektívnych údajov popísaných manželkou u navrhovateľa hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení, a to za účelom ďalších vyšetrení. Podľa jeho názoru to bola manželka navrhovateľa, ktorá použila vyhotovenú lekársku správu pre iné účely, ako pôvodne tvrdila, teda pre súdne konanie. Lekárska správa zo dňa 7.10.2008 nebola určená pre súdne konanie. V záhlaví správy bolo uvedené, že je určené pre psychiatrické oddelenie v Bytčici za účelom zistenia, či ide o duševnú poruchu. Ďalej odporca uviedol, že na základe uvádzaných skutočností v spore nie je pasívne legitimovaný. Jeho lekársku správu, ktorá mala byť použitá pre lekárske účely, zneužila navrhovateľova manželka. Túto použila za účelom podania návrhu na súd na zverenie maloletých detí do svojej starostlivosti. Takže legitimovaná v tomto spore mala byť v každom prípade manželka navrhovateľa. Legitimáciu popieral aj z dôvodu, že zdravotnú starostlivosť poskytuje prostredníctvom spoločnosti s ručeným obmedzením pod obchodným menom V.. Z. s.r.o.. Čo sa týka nemajetkovej ujmy domnieva sa, že neexistuje príčinná súvislosť medzi vyhotovenou lekárskou správou a následným rozvratom manželstva navrhovateľa.

Súd, aj vzhľadom na vyjadrenie odporcu na pojednávaní ešte dňa 12.9.2011, pripustil do konania ďalšieho účastníka na strane odporcu, a to odporcu v rade 2/ V.. Z. s.r.o., so sídlom P. W. XXXX/XX, D., J.: XX XXX XXX, pričom pripustil aj nasledovnú zmenu návrhu a to tak, že odporcovia v rade 1/ a 2/ budú povinní, spoločne a nerozdielne, zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody a nemajetkovú ujmu v celkovej výške 51.846,53 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd už dva krát v tejto rozhodoval, a to rozsudkom 2C/279/2010-105 dňa 3.10.2011, kedy návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol. Druhý krát rozhodol súd rozsudkom 2C/279/2010-202 dňa 2.12.2013. Posledným rozsudkom rozhodol súd tak, že odporcov v rade 1/ a 2/ zaviazal k zaplateniu nemajetkovej ujmy 2.000 Eur. V časti o náhradu škody a vo zvyšnej časti nemajetkovej ujmy návrh navrhovateľa zamietol.

Aj proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali účastníci konania odvolanie. Krajský súd svojím uznesením 5Co/258/2014-237 dňa 30.9.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a opätovne mu vrátil vec na ďalšie konanie. Z tohto uznesenia KS vyplynulo, že v ďalšom rozhodnutí prvostupňový súd, vzhľadom na ním prijaté závery, že sa jedná o závažné porušenie práv navrhovateľa, adekvátne k tomu prehodnotí výšku požadovanej nemajetkovej ujmy a tiež rozhodne o výške požadovanej náhrady škody s prihliadnutím na dôvodnosť a účelnosť vynaložených finančných prostriedkov v súvislosti s dosiahnutím reparácie poškodenia osobnosti s ohľadom na jeho občiansku česť, dôstojnosť, súkromie a meno.

Súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, jeho právneho zástupcu, právneho zástupcu odporcov, opätovne sa oboznámil s lekárskou správou, znaleckým posudkom, výpisom zo zdravotnej karty navrhovateľa, vyjadrením V. M. K., rozsudkom OS Žilina 2C/279/2010-105, uznesením KS v Žiline 9Co/226/2012, písomným vyjadrením V. Z. adresovaného OS Žilina, rozsudkom OS Žilina 2C/279/2010-202, písomnými odvolaniami účastníkov konania, uznesením KS v Žiline 9Co/258/2014-237, rozhodnutiami Žilinského samosprávneho kraja a zistil zhodne skutkový stav, ako už bol popísaný v predchádzajúcich rozsudkoch tunajšieho súdu.

Súd sa však zameriaval predovšetkým na výšku spôsobenej škody, ktorú žiadal uhradiť navrhovateľ a o ktorej žiadal rozhodnúť i samotný KS, ako to bolo poznamenané v jeho písomnom uznesení.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa mu odporca spôsobil jednak nemajetkovú ujmu vo výške 50.000 Eur a už spomínanú škodu vo výške 1.846,53 Eur. Náhradu škody vyčíslil navrhovateľ nasledovne: Jednalo sa o náklady za právnu pomoc Q. W. 72 Eur, 140 Eur, 144 Eur, spolu 356 Eur. Ďalej vyúčtoval náklady za znalecký posudok 298,80 Eur, resp. 307,52 Eur, náklady za právnu pomoc Q. V. v sume 357 Eur, resp. 476 Eur, 40 Eur konzultácia v psychologickvej poradni ohľadom stavu svojej maloletej dcéry a 11,29 Eur dohoda o urovnaní.

Súd podrobne rozpisuje nasledovné náklady:

Navrhovateľ si dal vypracovať znalecký posudok V. T. V., V. M. B. vo veci náležitého zistenia psychického stavu Ing. Q. B.. Znalci si účtovali za znalecký posudok jednak sumu 307,52 Eur, ktorú zaslal príkazom na úhradu zo svojej banky na účet znalcov a druhú sumu 298,80 Eur V. V. T.j zaslal takisto príkazom na úhradu zo svojej banky. Tieto príkazy na úhradu boli priložené do spisového materiálu, sú založené na č.l. 25 spisu.

Ďalej súdu predložil príjmové a pokladničné doklady za právnu pomoc Q. V. W.. Jednalo sa o príjmový doklad zo dňa 18.5.2009 na sumu 144 Eur, príjmový doklad zo dňa 14.4.2009 na sumu 140 Eur, príjmový doklad zo dňa 11.5.2009 na sumu 72 Eur, tieto pokladničné doklady sa nachádzajú v spisovom materiáli na č.l. 26.

Súdu predložil aj príjmové pokladničné doklady za právnu pomoc Q. V. - jeden na sumu 476 Eur a druhý pokladničný doklad na sumu 357 Eur. Boli to úhrady faktúr č. 2009/337 a 2009/148.

Z príjmového pokladničného dokladu PhDr. B. Q. vyplýva, že tejto zaplatil 40 Eur za psychologickú intervenciu, ktorá trvala dve hodiny.

Napokon bol ešte predložený príjmový pokladničný doklad Q. P. K., notára, na sumu 11,21 Eur, pričom z výsluchu navrhovateľa mal súd zistené, že uvedenú sumu zaplatil z titulu overenia podpisov na dohodu o urovnaní. Dohoda sa týkala predmetného sporu, kde sa mu jeho bývalá manželka písomne ospravedlnila za to, že ho očiernila. Túto vec si dali overiť aj pred notárom.

Súd ďalej v krátkosti v tomto písomnom vyhotovení rozsudku poukazuje na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané a ktoré sú bližšie rozvedené aj v písomných vyhotoveniach rozsudkov, ktoré boli už predtým zrušené KS v Žiline. Predovšetkým sa jedná o nasledovné dôkazy:

Z výpovede svedka F. V. J. F., ktorý pracuje ako Doc. psychiatrie na Lekárskej fakulte UPJŠ v Košiciach ktorý pracuje aj vo funkcii hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre odbor psychiatria vyplynulo nasledovné:

Potvrdil, že listom zo dňa 29.9.2009 ho lekár Žilinského samosprávneho kraja V. M. K. požiadal o stanovisko k postupu V. Z.. Stanovisko vypracoval písomne a odoslal ho s dátumom 15.októbra 2009 samosprávnemu kraju. Na základe tejto žiadosti, ako hlavný odborník Ministerstva zdravotníctva SR pre odbor psychiatria zaslal stanovisko, kde na začiatku tejto správy napísal, že pán V. Z. do správy napísal, že vychádzal z objektívnych údajov. Objektívne údaje, t.j. poznámka k terminológii - čiže objektívne údaje vždy v medicíne znamenajú, že niekto iný podal nejakú informáciu, nejakú správu o pacientovi. Toto je v psychiatrii podľa jeho názoru dosť bežné. Samotní psychiatri potrebujú, aby lekárovi niekto o pacientoch niečo povedal napr. ako sa správa, či požíva alkohol alebo nie. To sú údaje, ktoré pacient povie, nepovie, alebo nechce povedať.

Keď aj iný lekár vidí takúto správu, že V. Z. vychádzal z objektívnych údajov, tak hneď vie, že to nie je vyšetrenie pacienta, ale že niekto prišiel za lekárom a podal tieto objektívne údaje, čiže porozprával niečo o pacientovi. Podľa jeho názoru psychiater podľa svojho uváženia môže takýto záznam spísať. Môže spísať záznam o tom, že prišla nejaká osoba podať údaje o pacientovi. Základ záznamu však

v každom prípade by malo tvoriť citovanie toho, čo osoba hovorí, teda aké objektívne údaje podáva. MUDr. Z. mal určite do záznamu napísať, že ho navštívila manželka navrhovateľa a táto mu poskytla tieto údaje. Konkrétne psychiater musí vyhodnotiť, či sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu alebo sa nejedná o vážnu duševnú chorobu. Ak sa nejedná o vážnu duševnú chorobu, tak sa vlastne týmto záznam celý akt končí. Prišla osoba, urobil sa záznam a vlastne nie je potrebné robiť niečo ďalej. Ale ak psychiater vyhodnotí tieto údaje podané inou osobou o pacientovi tak, že sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu, tak potom je jeho povinnosťou, keďže tam pacient nie je, tak musí tento svoj záver, že sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu, nejako verbalizovať, musí ho povedať, napísať, musí poučiť tú osobu, že sa môže jednať o duševnú chorobu.

Zo zákona vyplýva, ako ďalej uviedol, že ak sa jedná o vážnu duševnú chorobu - psychózu, tak pacient by mal byť liečený. V správe nebolo a nie je presne uvedené, že objektívne údaje podala manželka. To sa dá vyvodiť z kontextu správy, ale nie je to tam presne zadefinované. Dá sa vyvodiť, že to bola manželka, ale je bežnou praxou, že táto správa má obsahovať meno osoby, ktorá podala objektívne údaje. Ako ďalšiu výtku k tejto správe uviedol, že v správe nie je uvedené, aké objektívne údaje boli poskytnuté. Pokým MUDr. Z. na základe objektívnych údajov usúdil, že ide o psychotickú poruchu, tak podľa jeho názoru nemal doporučiť hospitalizáciu, ale mal doporučiť psychiatrické vyšetrenie osoby na upresnenie, či sa o túto poruchu jedná alebo nie. Ďalej uviedol aj to, že MUDr. Z. nebol povinný po tom, ako spísal záznam, volať políciu, resp. sanitku, a to z logického hľadiska a už aj z toho dôvodu, že tam pacient nebol.

Ďalej sa súd oboznámil len s výpoveďami svedkyne M. H., ktorá ako riaditeľka materskej škôlky vypovedala o tom, že maloleté deti B. a Q. navštevujú škôlku. Lekárske potvrdenie nečítala, ale čítala rozhodnutie zo súdu, z ktorého vyplynulo, že predbežne boli deti zverené do výchovy a opateru matke s tým, že otec je psychicky narušený.

Z výpovede svedkýň V. P. W. a V. F. S., ktoré súd len prečítal, pracovníčok ÚPSVaR v Kysuckom Novom Meste vyplýva a tieto prakticky zhodne vypovedali o tom, že riešili prípad manželov B.. Najskôr to bolo vydanie predbežného opatrenia. Viac krát prešetrovali problémy v rodine na mieste samom. Pravidelne na ich oddelení sa striedali jednak navrhovateľ a jeho manželka, ktorí sústavne žiadali o nejaké rozhodnutie ohľadom maloletých detí. Bolo veľmi ťažké im poradiť vzhľadom na situáciu, ktorá v rodine panovala.. Viac krát im doporučovali, aby zvážili, či by nebolo dobré navštíviť poradňu alebo psychiatra, či psychológa, vzhľadom na ich rozdielne postoje k výchove maloletých detí. Vo svojich výpovediach ďalej zdôrazňovali problémy v rodine. Potvrdili, že sa taktiež oboznámili s vydaným predbežným opatrením o dočasnom zverení detí do starostlivosti Mgr. K. B..

Súd sa samozrejme oboznámil s lekárskou správou, ktorú napísal odporca v rade 1/, resp. 2/, z ktorej vyplýva, že podľa objektívnych údajov ide o psychotickú poruchu akútnu a je nebezpečenstvo, že pod vplyvom tejto poruchy môže byť nebezpečný Q. B. sebe alebo svojmu okoliu. Preto sa doporučuje hospitalizácia na psychiatrickom oddelení v Bytčici. Zároveň z tejto správy vyplýva, že manželka navrhovateľa bola poučená o vážnosti duševnej poruchy u svojho manžela. Táto lekárska správa bola napísaná dňa 7.10.2008.

Na margo tejto lekárskej správy sa navrhovateľ podrobil znaleckému skúmaniu V. T. a V. M. na vlastné náklady. Z priloženého znaleckého posudku vyplynulo, že navrhovateľ netrpí duševnou poruchou v zmysle choromyselnosti (psychóza) ani slabomyselnosti (mentálna retardácia), pričom sa jedná o primerane diferencovanú osobnosť. U menovaného nebola zistená prítomnosť závislosti na alkohole resp. iných návykových látok. Z tohto znaleckého posudku ďalej vyplýva, že bez priameho osobného vyšetrenia, t.z. len na základe údajov tvrdných inou osobou, psychický, ako ani telesný stav nemožno hodnotiť. Možno vysloviť len podozrenie, ktoré si následne vyžaduje vyšetrenie príslušným lekárom, špecialistom z odboru.

Z pripojenej zápisnice o podaní vysvetlenia podozrivej osoby vyplýva, že V. K. B., bývalá manželka navrhovateľa, bola vypočúvaná na polícii ako podozrivá. Malo sa jednať o podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti.

Z časti pripojenej zdravotnej dokumentácie Q. B. vyplýva, že ambulanciu MUDr. Z. navštívila 2x manželka navrhovateľa. Prvý krát to bolo 7.októbra 2008, kedy vystavil aj inkriminovanú správu a druhý krát 4.mája 2009.

Z písomného vyjadrenia lekára V. M. K. bolo preukázané, že po prešetrení postupu psychiatra MUDr. Z., po preštudovaní príslušných právnych predpisov je toho názoru, že menovaný psychiater konal v súlade s lekárskou etikou, pričom nemohol vedieť, že jeho lekársky nález bude zneužitý na iné účely. Psychiatrovi je možné vyčítať len to, že v lekárskej správe podrobnejšie neuviedol objektívne údaje, ktoré získal a neuviedol zdroj, odkiaľ tieto údaje.

Súd konkrétny prípad posudzoval v zmysle nasledovných ust. O.z.

Podľa § 11 O.z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1/ O.z. písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej prívolením.

Podľa § 13 ods. 1/ O.z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa ods. 2/ citovaného ust., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1/ najmä preto, že by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Vychádzajúc z týchto ust. súd skúmal, či samotným odporcom v rade 1/, 2/ bola spôsobená ujma na strane navrhovateľa, a to tým spôsobom, že by svojím konaním zasiahol do jeho práva na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia. Súd podrobne skúmal, či manželka navrhovateľa, resp. odporcovia v rade 1/ a 2/ mohli spôsobiť takúto ujmu úmyselne alebo z nebanlivosti.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov. Stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Za neoprávnený zásah sa nepovažuje kritika, ak je pravdivá a súčasne svojou formou primeraná. Neoprávneným zásahom nie sú ani podnety, upozornenia a sťažnosti urobené primeraným spôsobom, adresované príslušným orgánom.

Z odôvodnenia krajského súdu nepochybne vyplynulo, že prvostupňový súd pokým dospel k záveru, že konanie odporcu v rade 1/, 2/ bolo takej intenzity, že bolo spôsobilé vyvolať následky pre navrhovateľa nepriaznivé, či už v styku so štátnymi a súdnymi orgánmi alebo aj priamo v jeho osobnom živote, tak tieto závery prvostupňového súdu považoval aj krajský súd za správne, keď ustálil základ nároku navrhovateľa na požadovanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

KS podotkol, že nedostatočným spôsobom však prvostupňový súd, vzhľadom na závery dokazovania vyhodnotil výšku nemajetkovej ujmy. Z myšlienkového postupu opísaného prvostupňovým súdom pri zdôvodnení rozsudku vyplynulo, že by navrhovateľovi prináležala vyššia výška nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na uvedené súd vychádzajúc aj z uznesenia KS teda postupoval pri výške nemajetkovej ujmy z citovaného rozhodnutia KS a nemajetkovú ujmu stanovil na sumu 12.000,-Eur. V tejto súvislosti ešte súd poukazuje na ďalšie závery tunajšieho súdu:

Z dokazovania bolo nepochybne preukázané, že MUDr. Z. na základe požiadania manželky navrhovateľa napísal lekársku správu, z ktorej v podstate vyplynulo, že navrhovateľ je nebezpečný pre okolie. Sama svedkyňa Mgr. K. B. potvrdila, že nepostupovala v zmysle poučenia psychiatra MUDr. Z.. Správu využila pre účely konania o výchove a výžive ohľadom maloletých detí.

Riaditeľka školy uviedla, že sa o tom, že navrhovateľ je nebezpečný pre okolie, dozvedela až z rozhodnutia súdu - vydaného predbežného opatrenia. To isté konštatovali pracovníčky ÚPSVaR v Kysuckom Novom Meste.

Správa teda slúžila v tom čase pre manželku navrhovateľa, ako dôkaz o tom, že jej manžel nie je schopný, vzhľadom na duševnú chorobu, sa postarať o maloleté deti. Skutočne na základe takého potvrdenia potom bolo vydané aj predbežné opatrenie, ktorým boli zverené maloleté deti do výchovy a

starostlivosti v tom čase manželke navrhovateľa. Podľa zistení súdu odporca v rade 1/, prostredníctvom odporcu v rade 2/ vystavil lekársku správu v znení, z ktorého nie je zrejmé, že navrhovateľ sa v jeho ambulancii na vyšetrení vôbec nachádzal. Rovnako samotný text lekárskej správy obsahuje jednoznačné konštatovania (fakty) o prítomnosti duševnej choroby (jedná sa o psychotickú poruchu akútnu). Takto uvedená lekárska správa svojím spôsobom, obsahom a prezentáciou vôbec nehovorí o podozrení na duševnú chorobu, naopak priamo prezentuje a konštatuje prítomnosť duševnej choroby, je nebezpečný pre okolie a doporučuje hospitalizáciu na psychiatrii. A práve v uvedenom postupe odporcu v rade 1/, 2/ súd videl citeľný zásah do práv navrhovateľa spojených s právom na ochranu osobnosti.

Pre právne posúdenie, ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, nie je podstatné, či odporca vedel alebo nevedel o úmysloch manželky navrhovateľa. Dokonca ani to, čo mu manželka v ambulancii povedala, a kde všade lekársku správu ukázala, nakoľko to má až subsidiárny vplyv z hľadiska posúdenia intenzity zásahu. Prioritou protiprávneho konania je samotné konanie odporcu v rade 1/, 2/, ktorí bez akéhokoľvek relevantného dôvodu vystavili lekársku správu s konkrétnymi tvrdeniami a závermi, nie s podozreniami, či odporučeniami, čo by bolo logické, nakoľko bez psychiatrického vyšetrenia nemôže dôjsť k záverom o prítomnosti duševnej poruchy.

Boli to odporcovia v rade 1/, 2/, ktorí ľahkovážnym a nedbalostným prístupom sformulovali bez vyšetrenia lekársku správu obsahujúcu závažné fakty, informácie o prítomnosti duševnej choroby, ktoré boli nepochybne sami o sebe spôsobilé privodiť navrhovateľovi ťažkú ujmu na jej osobnostných právach (na základe takto vystavenej lekárskej správy mohol byť kedykoľvek navrhovateľ aj násilu prevezený na psychiatrické oddelenie). Preto súd aj v terajšom rozhodovaní zotrval na pôvodnom názore, že odporcu v rade 1/, 2/ je preukázané, a preto je namieste aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je nepochybné, že touto lekárskou správou došlo k ťažkej ujme na osobnostných právach navrhovateľa. Preto pri výške nemajetkovej ujmy túto skutočnosť musel súd v plnej miere zohľadňovať.

Navrhovateľ za nemajetkovú ujmu žiadal 50.000 Eur. Súd mu však priznal 12.000 Eur. Je zrejmé, že odporca v rade 1/, 2/ výrazne pochybil, keď vypracoval takúto lekársku správu. Na druhej strane však treba dať odporcovi 1/, 2/ za pravdu, že vôbec neočakával, že takáto lekárska správa bude použitá pre súdne konania. Vychádzal z údajov, ktoré mu poskytla ešte v tom čase manželka navrhovateľa. Plne jej dôveroval. Nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení. Súd ešte uvádza, že to bola manželka, ktorá využila lekárske potvrdenie a toto predkladala pred štátnymi inštitúciami. Táto prakticky znevažovala osobu navrhovateľa. Potom súd nemajetkovú ujmu znížil zo sumy 50.000 Eur na 12.000 Eur.

Čo sa týka samotnej náhrady škody, súd už vyššie rozpísal z akých listinných dôkazov vychádzal pri stanovení výšky tejto škody. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že u navrhovateľa došlo aj k priamej škode, ktorú predstavujú náklady na odstránenie vyvolaného stavu týkajúceho sa jeho osobnosti. Lekárska správa vydaná odporcom v rade 1/, 2/ bola spôsobilá vyvolať zdanie, že navrhovateľ trpí akútnou psychotickou poruchou a je nebezpečný sebe alebo svojmu okoliu. Uvedená správa sa dostala do povedomia súdu, a iných správnych orgánov a na reparáciu tohto stavu musel navrhovateľ vynaložiť konkrétne finančné prostriedky.

Zaplatil za znalecký posudok, vyšetrenie svojho zdravotného stavu, taktiež využil viacero právnych služieb za účelom profesionálneho postupu pri odstraňovaní následkov konania odporcu v rade 1/, 2/. Vynaložené finančné prostriedky preukázateľne slúžili navrhovateľovi k reparácii stavu (k preukázaniu, že nie je psychicky narušený a nebezpečný spoločnosti). Došlo teda k úbytku vo sfére jeho majetku v priamej súvislosti s konaním odporcu a jeho následkom. Bol to navrhovateľ, ktorý v tomto konaní preukázal, že tieto finančné prostriedky skutočne slúžili na reparáciu jeho dobrého mena, povesti a že tieto prostriedky boli účelne vynaložené a predstavujú tak škodu, ktorá vznikla v súvislosti s konaním odporcov. Súd náhradu škody teda posudzoval v zmysle § 428 O.z. tak, ako je to už vyššie konštatované a aj túto navrhovateľovi v plnom rozsahu priznal.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods. 1/ O.s.p. Bol to navrhovateľ, ktorý bol v konaní úspešný čo sa týka priznania nemajetkovej ujmy aj náhrady samotnej škody. Navrhovateľ si vyčísľil trovy konania vo výške 3.359 Eur. Ide o zaplatenie súdneho poplatku za začatie konania v sume 1.676,50 eur a za súdny poplatok za podané odvolanie 1.676,50 eur. / číslo účtovného dokladu OS Žilina 14/01-11, 29/07-12 /. Budú to odporcovia v rade 1/, 2/, ktorí budú povinní uhradiť tieto trovy navrhovateľovi na jeho účet tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okrem toho sa navrhovateľ domáhal aj úhrady trov právneho zastúpenia. V konaní ho zastupovala právny zástupca, ktorý si vyčísľil trovy nasledovne:

- 13.12.2010 prevzatie a príprava právneho zastúpenia 91,29 Eur,
- 15.12.2010 spísanie návrhu 91,29 Eur,
- 28.1.2011 vyjadrenie navrhovateľa na výzvu súdu 91,29 Eur,
- 4.5.2011 vypracovanie žiadosti o zaujatie stanoviska 91,29 Eur,
- 6.9.2011 vypracovanie návrhu na vstup ďalšieho účastníka 91,29 Eur,
- 12.9.2011 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 29.9.2011 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 3.10.2011 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 21.11.2011 odvolanie navrhovateľa voči rozsudku zo dňa 3.10.2011 - 91,29 Eur,
- 9.5.2013 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 18.7.2013 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 2.12.2013 pojednávanie na OS Žilina 91,29 Eur,
- 20.3.2014 odvolanie voči rozsudku OS Žilina zo dňa 2.12.2013 - 91,29 Eur,
- 8.4.2014 vyjadrenie sa k odvolaniu odporcov 91,29 Eur,
- 28.5.2015 účasť na pojednávaní 91,29 Eur,
- 2x režijný paušál po 7,21 Eur, t.j. 14,42 Eur,
- 7x po 7,41 Eur, t.j. 51,87 Eur,
- 3x po 7,81 Eur, t.j. 23,43 Eur,
- 2x po 8,04 Eur, t.j. 16,08 Eur,
- 1x po 8,39 Eur,
- spolu teda 1.483,54 Eur + DPH 20% =296,70 Eur, celkom k úhrade 1.780,24 Eur.

Súd sa podrobne oboznámil s takto vyčíslenými trovami právneho zastúpenia v zmysle Vyhl. MS SR 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podrobne ich prekontroloval a zistil, že právny zástupca doložil aj potvrdenie o tom, že je platcom DPH. Súd potom tieto trovy právnenmu zástupcovi v plnom rozsahu priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).